

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

18 MAART 1958.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tot herziening en verlenging van de Internationale Tarwe-Overeenkomst, afgesloten op 25 april 1956, te Londen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE ZAKEN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DE VLEESCHAUWER.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit wetsontwerp werd eerst door de Senaat goedgekeurd.

Het gaat hier over een derde Internationale Tarwe-Overeenkomst, dewelke ons land bindt voor een periode van drie jaren lopende van 1 augustus 1956 tot 31 januari 1959.

Alhoewel dit wetsontwerp in uw Commissie geen aanleiding gaf tot discussies, kan het toch gewenst zijn hier een korte samenvatting te geven van het essentiële van deze hernieuwde Internationale Tarwe-Overeenkomst.

« Het doel van deze Overeenkomst — aldus het eerste artikel van het ondertekende Akkoord — is tegen billijke en stabiele prijzen aanvoeren van tarwe aan invoerende landen en afzet van tarwe aan uitvoerende landen te verzekeren. »

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Huysmans.

A. — Leden : de heren Delwaide, De Schryver, De Vleeschauwer, Gilson, Lefèvre (Th.), le Hodey, Scheyven, Van Cauwelaert, Van Elslande, Wigny, Willot. — Bertelson, Bohy, Buset, Dejardin, Housiaux, Merlot (Joseph-Jean), Pierson, Rombaut, Tielemans (François), Van Eynde. — Devèze, Kronacker.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Bertrand, Brasseur, De Gryse, Harmel, Héger, Moyersoen. — Bracops, Cudell, De Cooman, De Sweemer, Hicquet. — Destenay.

Zie :

785 (1956-1957) :

— N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

18 MARS 1958.

PROJET DE LOI

portant approbation de l'Accord portant révision et renouvellement de l'Accord International du Blé, conclu à Londres, le 25 avril 1956.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES AFFAIRES ETRANGERES ⁽¹⁾,
PAR M. DE VLEESCHAUWER.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi a été approuvé d'abord par le Sénat.

Il s'agit du troisième Accord International du Blé que lie notre pays pour une période de trois ans allant du 1er août 1956 au 31 juillet 1959.

Bien que le présent projet de loi n'ait pas donné lieu à discussion au sein de votre Commission, il peut toutefois sembler souhaitable de résumer brièvement les dispositions essentielles de cet Accord International du Blé renouvelé.

« Le présent Accord a pour objet d'assurer des approvisionnements de blé aux pays importateurs et des marchés de blé aux pays exportateurs, à des prix équitables et stables. »

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Huysmans.

A. — Membres : MM. Delwaide, De Schryver, De Vleeschauwer, Gilson, Lefèvre (Th.), le Hodey, Scheyven, Van Cauwelaert, Van Elslande, Wigny, Willot. — Bertelson, Bohy, Buset, Dejardin, Housiaux, Merlot (Joseph-Jean), Pierson, Rombaut, Tielemans (François), Van Eynde. — Devèze, Kronacker.

B. — Membres suppléants : MM. Bertrand, Brasseur, De Gryse, Harmel, Héger, Moyersoen. — Bracops, Cudell, De Cooman, De Sweemer, Hicquet. — Destenay.

Voir :

785 (1956-1957) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Deze derde Tarwe-Overeenkomst werd principieel aangenomen door 50 landen : 6 uitvoerende landen nl. de Verenigde Staten van Amerika, Canada, Australië, Frankrijk, Argentinië, Zweden, en 44 invoerende landen waaronder België.

De Overeenkomst heeft geen praktische gevolgen zolang de basisprijzen van een bepaald soort tarwe onder voorziene omstandigheden (nl. de tarwe Manitoba Northern n° 1 los opgeslagen in magazijn te Fort William/Port Arthur) niet beneden een minimumprijs noch boven een maximumprijs worden gekwoteerd.

De maximumprijs in deze Overeenkomst eenvormig vastgesteld bedraagt 2 Canadese dollar; de minimumprijs, 1,50 Canadese dollar : per bushel of 27,2155 kg.

Valt die tarwe beneden deze minimumprijs, dan moeten de invoerende landen — indien zulks van hen wordt geveerd — de door hen gecontracteerde hoeveelheid tegen de overeengekomen minimumprijs aankopen. Stijgt de tarweprijs boven het voorziene maximum, dan moeten de uitvoerende landen — indien zulks van hen wordt geveerd — aan hunne medecontracterende invoerende landen de bedongen hoeveelheden verkopen tegen de overeengekomen maximumprijs.

Deze wederkerige verbintenissen brengen geen belemmering met zich voor de binnenlandse landbouwpolitiek en prijzenpolitiek van de ondertekenende Regeringen. Vroeger, onder de voorgaande Tarwe-Overeenkomsten was er wel een beperking voorzien aan die binnenlandse politiek : de verbintenis bestond deze politiek *niet* op zulke wijze te voeren dat de vrije schommeling der tarweprijzen tussen de gestelde uitersten er door verhinderd zou worden. Deze beperking is thans weggelaten in de tekst van onderhavige hernieuwde Tarwe-Overeenkomst, waarvan artikel XIII, 7, b, alleen zegt wat volgt :

« De uitvoerende en invoerende landen behouden zich volle vrijheid van handelen voor bij het bepalen en uitvoeren van hun binnenlands landbouw- en prijsbeleid. »

België heeft aldus voor zichzelf, voor Belgisch-Congo en voor het Groothertogdom Luxemburg in deze Overeenkomst ingetekend voor een hoeveelheid van 450 000 metrieke ton of 16 534 669 bushels per oogstjaar. Slechts drie landen verbonden zich om grotere hoeveelheden af te nemen nl. de Duitse Bondsrepubliek, Japan en Nederland. Daarbij worde nog opgemerkt dat Groot-Britanje, het voornaamste importland bij de eerste Tarwe-Overeenkomst van 1949, geweigerd heeft de tweede en deze derde Tarwe-Overeenkomst nog mede te ondertekenen « omdat dit Akkoord niet in staat is de huidige surplusen te doen opslorpen noch de overproductie tegen te gaan ».

De Overeenkomst voorziet enerzijds alle technische aspecten van de bedoelde tarwe-handel en brengt anderzijds een bestendige organisatie tot stand om de tenuitvoerlegging van het Akkoord te verzekeren. Zo worden voorzien : een Internationale Tarwe-Raad waar ieder uitvoerend land en ieder invoerend land lid van is; een Uitvoerend Comité; waar hoogstens vier uitvoerende landen en hoogstens acht invoerende landen lid van zijn; een Adviescommissie voor prijs-equivalenten, bestaande uit vertegenwoordigers van niet meer dan drie uitvoerende landen en van niet meer dan drie invoerende landen; een Secretariaat, bestaande uit een secretaris en het personeel dat voor het werk van de Raad en van zijn commissies nodig is.

De tenuitvoerlegging van de Internationale Tarwe-Overeenkomst veronderstelt natuurlijk onkosten. Artikel XVII van het Akkoord zegt dienaangaande :

« 1. De onkosten van naar de Raad afgevaardigde delegaties, van vertegenwoordigers in het Uitvoerend Comité en van vertegenwoordigers in de Adviescommissie voor prijs-equivalenten worden gedragen door hun onderschei-

Ce troisième Accord du Blé a été adopté, en principe, par 50 nations : 6 pays exportateurs, notamment les Etats-Unis d'Amérique, le Canada, l'Australie, la France, l'Argentine, la Suède, et 44 pays importateurs, dont la Belgique.

L'Accord est sans effet pratique aussi longtemps que les prix de base d'une variété de blé déterminée (le blé Manitoba Northern n° 1 en vrac, en magasin, Fort William/Port Arthur) ne seront pas cotés en dessous d'un prix minimum ou au-dessus d'un prix maximum.

Le prix maximum, fixé uniformément dans cette Convention, est de 2 dollars canadiens; le prix minimum, de 1,50 dollar canadien par boisseau, soit 27,2155 kg.

Lorsque le prix de ce blé descend en dessous de ce prix minimum, les pays importateurs sont tenus — s'ils sont requis de le faire — d'acheter les quantités sur lesquelles porte l'Accord, au prix minimum prévu. Si le prix du blé dépasse le prix maximum fixé, les pays exportateurs doivent — s'ils sont requis de le faire — vendre aux pays importateurs co-contractants les quantités fixées au prix maximum prévu.

Ces obligations réciproques n'entravent en rien la politique intérieure en matière d'agriculture et de prix des gouvernements signataires. Les accords internationaux antérieurs, au contraire, comportaient une restriction à la politique intérieure en ce sens que celle-ci ne pouvait pas être pratiquée de manière à empêcher la libre fluctuation des prix du blé entre le minimum et le maximum fixés. Cette restriction ne figure plus dans le texte du nouvel Accord du Blé, dont l'article XIII, 7, b, prévoit seulement ce qui suit :

« Les pays exportateurs et importateurs se réservent une complète liberté d'action dans la fixation et l'application de leur politique intérieure en matière d'agriculture et de prix. »

Ainsi donc, la Belgique a souscrit pour elle-même, pour le Congo belge et pour le Grand-Duché de Luxembourg une quantité de 450 000 tonnes métriques ou de 16 534 669 boisseaux par année agricole. Trois pays seulement, à savoir la République Fédérale d'Allemagne, le Japon et les Pays-Bas se sont engagés pour des quantités supérieures. En outre, notons que la Grande-Bretagne, le principal pays importateur de l'Accord du Blé de 1949, s'est refusé à signer le deuxième et ce troisième Accord du Blé « cet Accord ne permettant ni d'absorber les surplus actuels, ni d'enrayer la surproduction ».

La Convention envisage, d'une part, tous les aspects techniques de ces transactions et crée, d'autre part, une organisation permanente en vue d'assurer l'exécution de l'Accord. Elle prévoit notamment un Conseil International du Blé, dont font partie tous les pays importateurs et exportateurs; un Comité exécutif, composé de quatre pays exportateurs au plus et de huit pays importateurs au plus; un Comité consultatif des équivalences de prix, composé de représentants de trois pays exportateurs au plus, et de trois pays importateurs au plus, un Secrétariat composé d'un secrétaire et du personnel nécessaire aux travaux du Conseil et de ses comités.

L'administration de l'Accord International du Blé entraînera évidemment certaines dépenses. A ce sujet, l'article XVII de l'Accord prévoit que :

« 1. Les dépenses des délégations au Conseil, des représentants au Comité exécutif et des représentants au Comité consultatif des équivalences de prix sont couvertes par les Gouvernements représentés. Les autres dépenses qu'entraîne

dene Regeringen. Alle andere uitgaven, die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze Overeenkomst, met inbegrip van die voor het Secretariaat en van de vergoeding, die de Raad mocht toekennen aan zijn voorzitter of vicevoorzitter, worden bestreden uit jaarlijkse contributies van de uitvoerende en de invoerende landen. De contributie van elk land voor ieder oogstjaar wordt bepaald naar de verhouding van de gegarandeerde hoeveelheid van dat land tot het totaal der gegarandeerde verkopen of aankopen aan het begin van dat oogstjaar. »

En in n° 7 van hetzelfde artikel wordt voorzien :

« De Regering van het land waar de zetel van de Raad is gevestigd — en die zetel is te Londen —, verleent vrijstelling van belasting voor de salarissen, die door de Raad aan zijn personeel worden uitbetaald, met dien verstande, dat deze vrijstelling niet behoeft te gelden voor het personeel, dat de nationaliteit van dat land bezit. »

Deze bepalingen brachten er ons toe aan de heer Minister van Buitenlandse Zaken volgende vragen te stellen :

1° Welke contributie wordt voor de « tenuitvoerlegging » van deze Internationale Tarwe-Overeenkomst aan België opgelegd voor elk der drie jaren van de duur van het lopende Akkoord ?

2° Door welke personen wordt België vertegenwoordigd in de verschillende organen welke bij de « tenuitvoerlegging » van deze Internationale Tarwe-Overeenkomst worden voorzien in het vierde deel van het Akkoord ?

3° Welke retributie wordt voor elk van deze vertegenwoordigers van België voorzien en uitbetaald door de Belgische Staat rechtstreeks, en desgevallend door het orgaan van « tenuitvoerlegging » van de Tarwe-Overeenkomst waarbij zij zouden afgevaardigd zijn ?

4° Zijn de vergoedingen of retributies, onder welke benaming ze ook worden uitgekeerd aan deze Belgische burgers die ons land vertegenwoordigen in dit internationaal organisme vrijgesteld van Belgische belasting ?

Bij schrijven dd. 15 maart 1958 beantwoordt de heer Minister van Buitenlandse Zaken deze vragen als volgt :

« 1. De bijdrage voor de tenuitvoerlegging van het Akkoord is voor de invoerlanden rechtstreeks evenredig met de door het Akkoord gewaarborgde invoerhoeveelheden. Voor België bedraagt deze hoeveelheid 450 000 ton. De bijdrage wordt berekend per oogstjaar. Voor het oogstjaar 1956-1957 bedroeg zij £ 1 227 en voor 1957-1958 £ 1 126. De bijdrage voor 1958-1959 zal rond hetzelfde bedrag schommelen aangezien de gewaarborgde hoeveelheid dezelfde is.

» 2. Het Internationaal Tarweakkoord wordt beheerd door de Internationale Tarweraad, het Uitvoerend Comité, het Comité voor Prijs-equivalenten.

» De Belgische vertegenwoordiging bij de Internationale Tarweraad is als volgt samengesteld :

» Hoofd van de Vertegenwoordiging :

» De heer Coppieters 't Wallant, Inspecteur-generaal bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel.

» Plaatsvervanger : Baron de Gerlache de Gomery, Raad bij de Ambassade te Londen.

» Raadsleden :

» De heer Cammaerts : Landbou wattaché bij de Belgische Ambassade te Londen.

» De heer Dequidt, Koloniaal Attaché bij de Ambassade te Londen.

» De heer Blero, Secretaris van administratie bij het Ministerie van Economische Zaken.

l'administration du présent Accord, y compris celles du Secrétariat et toute rémunération que le Conseil peut décider d'accorder à son président ou à son vice-président, sont couvertes par voie de cotisation annuelle des pays exportateurs et des pays importateurs. La cotisation de chacun de ces pays pour chaque année agricole est fixée en proportion de ses quantités garanties par rapport au total des ventes ou des achats garantis au début de ladite année agricole. »

Et le n° 7 du même article prévoit :

« Le Gouvernement du pays où est situé le siège du Conseil — ce siège est établi à Londres — accorde une exemption d'impôts sur les appointements payés par le Conseil à son personnel; toutefois, cette exemption ne s'applique pas aux ressortissants dudit pays. »

Ces dispositions nous ont amené à poser à M. le Ministre des Affaires Etrangères les questions ci-après :

1° Quelle est pour chacune des trois années de durée de l'accord en cours la cotisation imposée à la Belgique pour l'administration de cet Accord International du Blé ?

2° Qui représente la Belgique au sein des différents organismes prévus à la quatrième partie de l'Accord, en vue de l'« administration » de l'Accord international du Blé ?

3° Quelle est la rétribution prévue pour chacun des représentants de la Belgique payée directement par l'Etat belge et, le cas échéant, par l'organe d'« administration » de l'Accord du Blé auprès duquel ils seraient délégués ?

4° Les rémunérations ou rétributions — quelle qu'en soit la dénomination, — payées aux ressortissants belges représentant notre pays au sein de cet organisme international, seront-elles exemptées de l'impôt belge ?

Par lettre en date du 15 mars 1958, le Ministre des Affaires étrangères a donné les réponses suivantes à ces questions :

« 1. La contribution des pays importateurs pour l'« administration » de l'Accord est directement proportionnelle aux quantités importées garanties par l'Accord. Pour la Belgique, ce contingent s'élève à 450 000 tonnes. La contribution est calculée par année de récolte. Elle s'élevait à £ 1 227 pour l'année de récolte 1956-1957 et à £ 1 126 pour 1957-1958. La contribution pour 1958-1959 s'établira au même montant environ, la qualité garantie étant identique.

» 2. L'Accord International du Blé est administré par le Conseil International du Blé, le Comité Exécutif et le Comité des Equivalences de Prix.

» La délégation belge au Conseil International du Blé est composée comme suit :

» Chef de la Représentation :

» M. Coppieters 't Wallant, Inspecteur-général au Ministère des Affaires Etrangères et du Commerce Extérieur.

» Suppléant : le Baron de Gerlache de Gomery, Conseiller à l'Ambassade de Londres.

» Conseillers :

» M. Cammaerts, Attaché agricole près l'Ambassade de Belgique à Londres.

» M. Dequidt, Attaché colonial près l'Ambassade de Londres.

» M. Blero, Secrétaire d'administration au Ministère des Affaires Economiques.

» De vertegenwoordiging bij het Uitvoerend Comité en het Comité voor Prijssequivalenten wordt waargenomen in Beneluxverband. Om beurt oefenen een Belg (steeds een lid van de Belgische Ambassade) en een Nederlander het mandaat van afgevaardigde en plaatsvervangend afgevaardigde bij deze comité's uit.

» 3. Voor de vertegenwoordiging als dusdanig wordt geen enkele bijzondere vergoeding noch door de Belgische Staat noch door de Internationale Tarweraad toegekend. Aangezien de Belgische delegatie uitsluitend wordt samengesteld door ambtenaren worden aan deze wel de nodige reis- en verblijfsvergoedingen uitbetaald. »

Onze vierde vraag vindt dus geen praktische toepassing. Principieel moeten we doen opmerken dat dergelijke vergoedingen of retributies welke zouden worden toegekend aan Belgische belastingbetalers, volgens artikel XVII, n° 7, van deze Internationale Tarwe-Overeenkomst *niet* zouden ontsnappen aan de Belgische belastingwetten.

Een laatste punt dat wij willen aanhalen is de theoretische opmerking gedaan door de Raad van State : « De vraag is gewettigd, zegt hij in zijn advies, of het bepaalde onder 7 B van artikel XIII — nl. de volstrekte vrijheid van handelen welke wordt voorbehouden voor het binnenlands landbouw- en prijsbeleid — niet te algemeen is geformuleerd om volkomen te beantwoorden aan de grondwettelijke normen en met name aan artikel 25, tweede lid, van de Grondwet ? ».

De vraag aldus gesteld en uit haar verband gerukt, zou kunnen doen glimlachen : het voorbehoud van de volle vrijheid van handelen in de binnenlandse politiek is, integendeel, een bevestiging van onze grondwettelijke normen.

Doch wij appreciëren te zeer de hoge zending van onze Raad van State om ons van zijne opmerking af te maken door het eenvoudig citeren van zijne aangehaalde vraag, welke toch tegen zichzelf pleit, zonder te zeggen hoe de Raad van State ertoe gekomen is die vraag te stellen. Hij redeneert hierbij als volgt : de beslissingen van de Internationale Tarwe-Raad moeten niet altijd met algemeenheid van stemmen worden genomen, een land kan zelfs zijn stemrecht verliezen wanneer het een overtreding tegen deze Overeenkomst heeft begaan en zolang het zijn verplichtingen niet nakomt (art. XIX), dat land zijnde door eigen fout zonder stemrecht heeft zich niettemin verbonden « alle door de Tarwe-Raad volgens de bepalingen van deze Overeenkomst genomen besluiten als bindend te aanvaarden » (art. XIII, n° 22), dus zou de Tarwe-Raad maatregelen kunnen treffen welke op België en op Belgen van toepassing zouden zijn waarvan België de inhoud niet heeft kunnen kennen of voorzien en waarvan de goedkeuring, krachtens de Grondwet, bij de landsoverheid berust. Aldus de Raad van State die uit deze redenering de vraag afleidt of het dan niet te breed uitgedrukt is te spreken van de volle vrijheid welke wordt voorbehouden aan de binnenlandse politiek.

Die vraag is niet alleen eerder theoretisch, zoals de Raad van State het zelf zegt, heel zijn discussie en zijn besluit klinken eerder byzantijns.

Ons antwoord zou zijn : die vraag stelt zich niet; de volle vrijheid van handelen in de binnenlandse politiek is uitdrukkelijk voorbehouden; het tijdelijk afnemen van het stemrecht of het treffen van maatregelen om een land tot naleven van zijn contractuele verbintenissen te dwingen hebben met die vrijheid van handelen in het binnenland niets te maken en zijn evenmin in strijd met onze grondwettelijke normen.

Uw Commissie heeft het wetsontwerp tot goedkeuring van de herziene Tarwe-Overeenkomst zonder enig voorbehoud en eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
A. DE VLEESCHAUWER.

De Voorzitter,
C. HUYSMANS.

» La représentation dans le Comité Exécutif et dans le Comité des Equivalences de Prix est assurée dans le cadre de Benelux. Le mandat de délégué et de délégué suppléant à ces comités est exercé alternativement par un Belge (toujours un membre de l'Ambassade de Belgique) et un Hollandais.

» 3. Pour la représentation comme telle, aucune rétribution spéciale n'est accordée, ni par l'Etat belge, ni par le Conseil International du Blé. La délégation belge étant composée exclusivement de fonctionnaires, des indemnités de voyage et de séjour sont payées à ces derniers. »

Notre quatrième question ne trouve donc pas d'application pratique. En principe, il y a lieu d'observer que d'après l'article XVII, n° 7, de cet Accord International du Blé, ces rémunérations ou rétributions qui seraient accordées à des contribuables belges n'échapperaient *pas* aux lois fiscales belges.

Un dernier point que nous voudrions examiner concerne l'observation théorique faite par le Conseil d'Etat : « on est fondé, dit-il dans son avis, à se demander si la généralité de la rédaction de la disposition 7 B de l'article XIII — c'est-à-dire la complète liberté d'action dans la fixation et l'application de leur politique intérieure en matière d'agriculture et de prix — se concilie pleinement avec les normes constitutionnelles, et notamment avec l'article 25, deuxième alinéa, de la Constitution ? ».

Ainsi posée en dehors de son contexte, la question pourrait faire sourire : la réserve de l'entière liberté d'action en matière de politique intérieure est, au contraire, une confirmation de nos normes constitutionnelles.

Toutefois, nous avons trop de considération pour la haute mission de notre Conseil d'Etat pour nous débarrasser de son observation en citant simplement la question telle qu'elle se pose et qui contient une contradiction évidente, sans qu'il est expliqué comment le Conseil d'Etat a été amené à la formuler. Son raisonnement a été le suivant : les décisions du Conseil International du Blé ne doivent pas toujours être prises à l'unanimité des voix; un pays peut même être privé de son droit de vote lorsqu'il a commis une infraction à l'Accord et aussi longtemps qu'il ne s'acquitte pas de ses obligations (art. XIX); toutefois, ce pays, privé de son droit de vote de sa propre faute, s'est engagé à « se considérer comme lié par toutes les décisions prises par le Conseil du Blé en vertu des dispositions de cet Accord » (art. XIII, n° 22); par conséquent, le Conseil International du Blé serait habilité à prendre des mesures applicables à la Belgique et aux Belges, alors que notre pays n'aura pu ni connaître ni prévoir le contenu de ces mesures, dont approbation devrait, en vertu de la Constitution, appartenir aux autorités nationales. Par ce raisonnement, le Conseil d'Etat en vient à se demander s'il n'est pas exagéré de parler de l'entière liberté d'action en matière de politique intérieure qui est stipulée dans l'Accord.

Non seulement cette question ainsi posée est plutôt théorique comme le Conseil d'Etat le dit lui-même, mais encore tout son exposé et sa conclusion sont plutôt de tendance byzantine.

Notre réponse serait la suivante : cette question ne se pose pas; l'entière liberté d'action en matière de politique intérieure est réservée formellement; le retrait temporaire du droit de vote ou l'application de mesures en vue d'obliger un pays à respecter ses engagements contractuels n'a aucun rapport avec cette liberté d'action à l'intérieur, et n'est donc pas contraires à nos normes constitutionnelles.

Votre Commission a approuvé à l'unanimité et sans réserve aucune le projet de loi portant approbation du nouvel Accord International du Blé.

Le Rapporteur,
A. DE VLEESCHAUWER.

Le Président,
C. HUYSMANS.